

Dagboek najaarsfeesten 2018

Dag 15

Deze maand viert Israël de grote najaarsfeesten. Deze feesten, Rosj Hasjana (Joods Nieuwjaar), Jom Kipoer (Grote Verzoendag) en Soekot (Loofhuttenfeest), zijn verankerd in de Bijbel, maar in de kerk veelal uit het zicht verdwenen. Dit digitale dagboek biedt geïnteresseerden de mogelijkheid om 22 dagen lang (van 10 september tot 2 oktober) te lezen over en te leren van de Bijbelse feesten.

---

24 september (15 tisjri), Soekot dag 1

Vandaag is de eerste dag van het Loofhuttenfeest. Natuurlijk staan tijdens het Loofhuttenfeest de loofhutten (*soekot*) centraal, volgens het gebod in Leviticus 23:42-43.

‘Zeven dagen moet u in de loofhutten wonen. Alle ingezetenen van Israël moeten in

---

Een loofhut (*soeka*) is een simpel en tijdelijk optrekje. De muren zijn meestal van dun doek, hooguit van planken of houten platen. Het dak moet van natuurlijk materiaal zijn: riet, takken, loof, (palm)bladeren. Het moet zorgen voor meer schaduw dan zon in de hut, maar het moet ook openingen hebben. Je moet de hemel erdoorheen kunnen zien, en sterren in de nacht. En dus kan ook het eventuele hemelwater volop binnenkomen. Zo is het een hut met lek en gebrek. Hij mag ook niet al te stevig zijn. Een loofhut is goed gebouwd als hij bij een storm bezwijkt!

Daarin wonen doe je – onder andere – om even terug te gaan naar de tijd in de woestijn (Lev. 23:43). Niet alleen maar in gedachten, maar zo dat je er iets van ervaart, aan den lijve. Natuurlijk was het in de woestijn nog wel anders, al die jaren. Maar toch: je doet in een loofhut heel wat stapjes terug. Is het daarom afzien? Ja, ook wel. Maar zeker voor de kinderen is het ook een feest – en (mede daardoor) voor de grote mensen ook. Net zoals kamperen wat heeft.

Dat is wel een aparte combinatie: genieten – niet van wonen in een vast en zeker huis, maar van bivakkeren in een schamel hutje, waarin je je kwetsbaarheid en afhankelijkheid ervaart. Je móét blij zijn op dit feest, dat is een gebod (Deut. 16:14-15; Lev. 23:40). Kan dat, in dat simpele hutje? Ja, juist daar! Alle ‘gewone’ luxe en zekerheid valt weg, om plaats te maken voor het besef dat onze ware vreugde en vrede en zekerheid alleen in God ligt.

Het is feest vanwege de oogst. Maar dan ga je juist op dat moment dat je alles binnen hebt, dat je binnen bent, naar buiten! Juist als je kunt denken: ‘nu ben ik onder de pannen’, ga je leven onder een schamel dak, dat de naam ‘dak’ nauwelijks verdient. Juist als je je heerlijk rijk kunt voelen, kruip je in een armoedig hutje. Terwijl er zo veel goed en goeds is, zoek je het goede van Psalm 4 (‘U geeft mij meer vreugde dan zij hebben bij hun overvloed van koren en wijn, want U doet mij veilig wonen’).

Bij de *soeka* hoort ook het besef dat wij nog onderweg zijn. In het Nieuwe Testament komt dat tot uitdrukking in de manier waarop over ‘de aardse tent’ gesproken wordt (het Griekse woord *skènè*, ‘tent’, wordt gebruikt als vertaling voor *soeka*).

‘Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.’ (2 Kor. 5:1).

‘En ik acht het juist, zolang ik in deze tent ben, u op te wekken door de herinnering hieraan, omdat ik weet dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden.’ (2 Petr. 1:13-14a).

De les van de *soeka* mag dan ook voor ons zijn: Bedenk hoe kwetsbaar ons leven is, ons lichaam, ons bestaan in onze ‘aardse tent’. Je kunt wel denken onder de pannen

---

afhankelijk onderweg zijn als vreugde te gaan beleven – onderweg onder Gods hoede naar zijn toekomst.

Ondertussen worden loofhutten wel mooi versierd. De binnenkant moet vreugde en optimisme uitstralen. Er worden platen opgehangen, kindertekeningen, slingers, fruit. Ook worden vaak goede stoelen en het beste servies gebruikt. Al leef je in een schamel en tijdelijk onderkomen, daarbinnen maak je er wel iets moois van!

Om vandaag over na te denken:

Rabbin Raphael Evers schreef eens: ‘De Joden vluchtten 3328 jaar geleden uit Egypte. Jaarlijks herdenken wij onze vlucht door een aantal essentiële elementen van de historische gebeurtenis opnieuw aan den lijve te ondervinden. Kennelijk is het belangrijk ons af en toe te herinneren dat wij allemaal een beetje vluchteling zijn.’ Wat vind jij van deze gedachte? Of eigenlijk: van zo iets bewust dóén?

Het dagboek bij de Joodse najaarsfeesten is geschreven door ds. A. Brons en wordt u aangeboden door het [Centrum voor Israëlstudies](#). Een uitvoerigere versie van deze bijdrage (incl. links naar relevante filmpjes, artikelen en geluidsfragmenten) vindt u via deze [link](#).

Copyright © 2018 Centrum voor Israelstudies, All rights reserved.

[unsubscribe from this list](#) [update subscription preferences](#)

Share

Tweet

Forward